

paa, at i Virkeligheden er dog hele den Myndighed, som vi udøve med Hensyn til de vestindiske Spørgsmaal, aldeles formel, den er symbolsk, om jeg saa maa sige, den har i Virkeligheden ikke Noget at sige, der er saa overordentlig Saa i denne Forsamling, der kjende Noget til de vestindiske Forhold, at der egentlig her ikke kan kræves Stadfæstelse paa Andet end det, som maa siges at vedrøre de konstitutionelle Spørgsmaal i deres Almindelighed. Men dersom Mindretallets Mening netop skulde være den, herfra at udøve nogen Indflydelse paa de forestaaende vestindiske Reformers, saa siger jeg: Det vil for mig være en Grund mere til at stemme imod det; thi de Forsøg, der hidtil ere gjorte paa herhjemme i Møderlandet at agitere for de forskjellige Anstuelser, som næres i Vestindien, have ikke givet mig nogen synderlig Tro paa, at vi i Virkeligheden igjennem dem faae nogen Belæring. Den høitagtede Finansminister har begyndt Reformerne i Vestindien under saa gode Varsler og efter et saa friskindt Program, at det forekommer mig, vi her i Thinget have al mulig Opfordring til at udtale vor Billigelse deraf ved at give den Bemyndigelse, paa hvilken Ministeren sees at lægge særlig Vægt. Jeg troer, at enten vi vedtage det One eller det Andet, vil Sagen i Realiteten komme ud paa det Samme; men jeg skal som et Udtryk for min Anerkjendelse af den frie Reform-Aand, der synes at skulle gaae op over de vestindiske Der, netop under den nærværende Finansministers Bestyrelse, med al Fornøjelse stemme for Fleertallets Forslag, og jeg gjør det med fuld Overbeviisning om, at jeg ikke derved i nogen Henseende formindsker den Myndighed, som Rigsdagen i Almindelighed eller dette Thing i særdeleshed har til at holde et vaagent Die med, hvad der fremtidigt skeer paa disse Der.

H. Sage: Det er ganske naturligt, at en lovgivende Forsamling er meget om, naar det gjælder om at give Afkald paa noget af sin Myndighed, at den holder tilbage, selv hvor tilsyneladende smaa Interesser, der vedkomme fjerntliggende Landes Forhold, staae paa Spil, og selv ved Sager, i hvilke Forsamlingen vanstelig kan have Indsigt. Jeg nægter ikke, at

det er noget eiendommeligt at komme til en lovgivende Forsamling og forlange, at den til en vis Tid skal afgive sin Myndighed og lægge den Deel af Lovgivningsmyndigheden, der tidligere var i dens Haand, over i Regjeringens. Dersom Sagen stod reen og klar, saaledes at vi havde fuldkommen frie Hænder, saa nægter jeg ikke, skjøndt jeg nok seer, at der kunde være Meget, der taler for at afgive den Myndighed, der forlanges, at jeg vilde være utilbøielig til ikke at afgive den, og jeg har derfor ogsaa i en anden Forsamling stemt imod Forslag i denne Retning. Imidlertid troer jeg, at man dog maa erkjende, at Forholdet staaer anderledes nu, da vi tage Beslutning her i Rigsdagen, end det stod, dengang Rigsraadet tog Beslutning om at afgive sin Myndighed. Rigsraadet har at tage Bestemmelse om alle de vigtige finansielle Spørgsmaal, som der kan være Tale om; Enhver, der har beskæftiget sig med det vestindiske Budget, veed, at det er de militære Udgifter, Byggningsudgifter og Udgifter, hvor der er Spørgsmaal om Forbindelse mellem Derne — at det er disse Udgifter, hvorpaa det kommer an, og at der har været Spørgsmaal om at nedsette Summerne bethdeligt. Derimod maa det Budget, der har været forelagt Kongerigets Rigsdag, efter sin Natur altid være saaledes, at der ikke let blev Spørgsmaal om at foretage Forandring deri. Vi have havt Spørgsmaal om Reifegodtgjørelse paa et Par hundrede Dalere til en Præst og saadanne smaa Poster, men de have været af den Natur, at man altid tilsidst har givet efter, fordi man ikke havde tilstrækkelige Oplysninger, eller ogsaa fordi man i sidste Dieblæk fik saadanne Erklæringer fra vedkommende Ministre, at man gav efter, udgaaende fra, at naar Kolonialraadet kunde finde sig i slige Udgifter, eller ifald der var en stærk Paatrængen f. Ex. fra Gouverneuren, saa burde man med det ringe Kjendskab, som vi her have til Forholdene, ikke modsætte sig saadanne Udgifter. De mere almindelige Udgifter, som Rigsraadet havde at behandle, var det meget lettere at faae en grundet Anskuelse om, og de ere ogsaa af større Betydning. Efterat nu Rigsraadet for Fællesstatens Vedkommende har givet Bemyndigelse for de tre Aar, her er Spørgsmaal om, ialt